

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010611
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2317010611.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaných T. Q. a Q. D., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1) vo viacčinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaných spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaniach oboch obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 23. septembra 2019, č. k. 9T/138/2017-420, na verejnom zasadnutí konanom 29. septembra 2020 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) a písmeno e) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

1) T. Q., nar. XX.XX.XXXX vo F., Česká republika, hlásený trvalý pobyt B. XX, okres Y.,

2) Q. D., nar. XX.XX.XXXX v Y., hlásený trvalý pobyt M. L. XXX/X, P.,

uznávajú za vinných, že

v bode 1)

po vzájomnej dohode dňa 24.07.2016 v čase približne o 1.00 hod. v P. na A. ceste XXX/X prišli k betónovému oploteniu rodinného domu, ktorý preskočili, následne v areáli záhrady prešli k zamknutému záhradnému domu, na ktorom prineseným skrutkovačom vypáčili plastové okno, cez ktoré vliezli do záhradného domu, odkiaľ Q. D. zbral jeden kartón cigariet Golden Gate a T. Q. tam naplnil štyri prinesené igelitové vrecia športovým oblečením - 5 ks pánska tepláková súprava zn. AMSTAF, 6 ks pánska košele s krátkym rukávom zn. Burberry a Tomy Hilfiger, 20 ks pánske tričko zn. Yakuza a Tomy Hilfiger, 7 ks dámska tepláková súprava zn. Adidas, 10 párov dámske botasky zn. Tomy Hilfiger a Adidas, 10 párov dámske šľapky zn. Adidas, 10 párov pánske šľapky zn. Adidas, 10 párov plátene pánske topánky, 12 ks dámske tričko s krátkym rukávom zn. Tomy Hilfiger a Guess, tieto spoločne vyložili cez vypáčené okno a následne z miesta spoločne odišli príchodovou cestou, čím spôsobili poškodenú L. J. škodu vo výške 1.425 €, pričom T. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 22.01.2015, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

v bode 2)

dňa 24.07.2016 v čase približne od 1.30 hod. do 2.00 hod. v P. vo vestibule obytného domu na K. č. XXX/X skrutkovačom vylomili zámok na volante a zobrali tam zaparkovaný motocykel zn. Peugeot Speedfight zelenej farby, EČ: GA-148AH, VIN: VGAS1BADA00202795, rok výroby 2004, spolu s občianskym preukazom č.: EC473920, vodičským preukazom č.: GA-01517-12, zdravotnou kartou Všeobecnej zdravotnej poisťovne a bankomatovou kartou A. banky, vydaných na meno R. Q., čím spôsobili R. Q. škodu vo výške 500 €, pričom T. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 22.01.2015, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona,

teda

obžalovaný T. Q.

v bode 1)

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

v bodoch 1) a 2)

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal vlámaním a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, obžalovaný Q. D.

v bode 1)

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlija iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

v bodoch 1) a 2)

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním,

čím spáchali

obžalovaný T. Q.

v bodoch 1) a 2)

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1) v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný Q. D.

v bodoch 1) a 2)

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1) v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

Za to sa odsudzujú:

obžalovaný T. Q.

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1 a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 28. apríla 2017, sp. zn. 2T/166/2016, právoplatný 28. apríla 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný Q. D.

podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1 a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 28. apríla 2017, sp. zn. 2T/166/2016, právoplatný 28. apríla 2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovaní T. Q. a Q. D. zaväzujú spoločne a nerozdielne nahraďiť poškodenej L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko A. cesta XXX/X, P., škodu vo výške 1.385 €.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodený R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko F. XXX, so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 23. septembra 2019, č. k. 9T/138/2017-420, bol obžalovaný Josef Babica uznaný za vinného v bodoch 1) a 2) z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1) vo viacčinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaných spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaný Bohuš D. bol uznaný za vinného v bodoch 1) a 2) z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1) vo viacčinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaných spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v bode 1)

po vzájomnej dohode dňa 24.07.2016 v čase približne o 1.00 hod. v P. na A. ceste XXX/X prišli k betónovému oploteniu rodinného domu, ktorý preskočili, následne v areáli záhrady prešli k zamknutému záhradnému domu, na ktorom prineseným skrutkovačom vypáčili plastové okno, cez ktoré vliezli do záhradného domu, odkiaľ Q. D. zobral jeden kartón cigariet Golden Gate a T. Q. tam naplnil štyri prinesené igelitové vrecia športovým oblečením - 5 ks pánska tepláková súprava zn. AMSTAF, 6 ks pánska košeľa s krátkym rukávom zn. Burberry a Tomy Hilfiger, 20 ks pánske tričko zn. Yakuza a Tomy Hilfiger, 7 ks dámska tepláková súprava zn. Adidas, 10 párov dámske botasky zn. Tomy Hilfiger a Adidas, 10 párov dámske šľapky zn. Adidas, 10 párov pánske šľapky zn. Adidas, 10 párov plátenej pánske topánky, 12 ks dámske tričko s krátkym rukávom zn. Tomy Hilfiger a Guess, tieto spoločne vyložili cez vypáčené okno a následne z miesta spoločne odišli príchodovou cestou, čím spôsobili poškodenie L. J. škodu vo výške 1 640 €, pričom T. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 22.01.2015, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona, v bode 2)

dňa 24.07.2016 v čase približne od 1.30 hod. do 2.00 hod. v P. vo vestibule obytného domu na K. č. XXX/X skrutkovačom vylomili zámok na volante a zobrali tam zaparkovaný motocykel zn. Pugeot Speedfight zelenej farby, EČ: GA-148AH, VIN: VGAS1BADA00202795, rok výroby 2004, spolu s občianskym preukazom č.: EC473920, vodičským preukazom č.: GA-01517-12, zdravotnou kartou Všeobecnej zdravotnej poisťovne a bankomatovou kartou A. banky, vydaných na meno R. Q., čím spôsobili R. Q. škodu vo výške 500 €, pričom T. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/105/2014 zo dňa 22.01.2015, právoplatný toho dňa, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Okresný súd za to obžalovaným T. Q. a Q. D. uložil podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno h), písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1 a § 42 odsek 1 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky. Zároveň podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ich na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne im obom podľa § 76 odsek 2 a § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona okresný súd u oboch obžalovaných zrušil výroky o trestoch uložené obžalovaným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 28. apríla 2017, sp. zn. 2T/166/2016, právoplatného 28. apríla 2017, ako aj ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súčasne obžalovaným T. Q. a Q. D. uložil podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenú L. J. škodu vo výške 1.585 eur a poškodeného R. Q. odkázal podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že obžalovaný T. Q. sa ku skutkom priznal a oľutoval ich, no nesúhlasil s výškou škody, pretože bola vyčíslená podľa faktúry z roku 2018. Rovnako nesúhlasil s tým, že sa jednalo o záhradný domček, pretože to bol nelegálny obchod. Veci, ktoré zobrali, neboli značkové a žiadal zohľadniť aj to, že poškodená nelegálne podnikala. Obžalovaný Q. D. sa taktiež priznal, no nesúhlasil s výškou škody uplatnenou poškodenou J., ani s tým, že by malo ísť o porušovanie domovej slobody. Preskočili síce oplotenie do záhradky, no domček, do ktorého vošli, nebol na bývanie. Slúžil ako nelegálny obchod.

Okresný súd k vine uviedol, že obžalovaní spáchanie skutkov nenamietali a ich vina bola preukázaná aj výpoveďami svedkov, kamerovými záznamami ako aj skutočnosťou, že obžalovaní mali u seba veci pochádzajúce z trestnej činnosti v bode 1). Vyjadrenie obžalovaných o manipulácii s kamerovými záznamami podľa súdu neboli podložené žiadnym dôkazom. K hodnote vecí súd uviedol, že zo zápisníc o vydaní vecí obžalovanými vyplynulo, že sa jednalo o značkový tovar, no aj keby išlo o napodobeniny, hodnota vecí určená odborným vyjadrením nebola nadhodnotená, preto si súd závery odborného vyjadrenia osvojil. Ďalej súd uviedol, že vykradnutý záhradný domček síce nebol obydlím, ale stál

na oplotenom pozemku rodinného domu slúžiaceho na bývanie, a teda sa trestného činu dopustili už vniknutím na tento pozemok a prezením plotu naplnili aj znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty prekonania prekážky. Zo skutku v bode 2) boli obžalovaní usvedčení kamerovým záznamom.

Pokiaľ ide o tresty, okresný súd uviedol, že obžalovaní spáchali trestné činy skôr, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/166/2016, preto im okresný súd uložil súhrnný trest pri zrušení výroku o treste v uvedenom rozhodnutí. Obžalovaný Q. D. taktiež spáchal trestné činy pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 29. januára 2018, sp. zn. 1T/56/2015, no týmto sa ukladal súhrnný trest k odsúdeniu zo dňa 27. marca 2015, čiže skutok musel byť spáchaný pred týmto dátumom a súbeh bol prerušený doručením trestného rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 27. marca 2015, sp. zn. 0T/73/2015, preto bolo treba za trestnú činnosť spáchanú po tomto dátume ukladať samostatný trest (R 8/1974).

Okresný súd uložil obžalovaným úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody za spáchanie 3 prečinov, v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým bol prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona (trestná sadzba od 1 do 5 rokov). U obžalovaných nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil 2 priťažujúce okolnosti - spáchali viac trestných činov a boli už za trestný čin odsúdení, pričom vzhľadom na početnosť ich predchádzajúcich odsúdení bola táto priťažujúca okolnosť značne závažná. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu, na 2 roky a 4 mesiace.

Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovaným nemohol uložiť trest miernejší ako im bol uložený skorším rozsudkom. Pri určení výmery trestu prihliadol na to, že v osobách obžalovaných sa jednalo o mnohopočetných a celoživotných recidivistov, bez snahy o nápravu, ktorí nepriznali vinu, nielen ešte aby oľutovali svoje konanie. V posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu bol obžalovaný T. Q. vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, z ktorého bol prepustený 14. júna 2015. Obžalovaný Q. D. bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu tiež vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, z ktorého bol prepustený 9. apríla 2014. Preto ich okresný súd zaradil na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaným uložil aj ochranný dohľad v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, nakoľko obžalovaný T. Q. bol v minulosti už 8 krát vo výkone trestu odňatia slobody za krádež a obžalovaný Q. D. bol už 4 krát vo výkone trestu odňatia slobody za krádež. V rámci adhézneho konania okresný súd rozhodoval aj o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených na náhradu spôsobenej škody v súvislosti s ukradnutými vecami. Pri nároku poškodenej L. J. mal súd škodu preukázanú odborným vyjadrením, preto solidárne zaviazal obžalovaných na úhradu v rozsahu, v akom si ju uplatnila 1 585 eur. Poškodený R. Q. nárok na náhradu škody za poškodenie motocykla, ktorý mu bol vrátený, nijako nepreukázal, preto ho okresný súd odkázal na civilný proces.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania. Obžalovaný Q. D., ktorý bol prítomný pri vyhlásení rozsudku si ponechal lehotu na podanie odvolania. Nepřítomnému obžalovanému T. Q. bolo písomné vyhotovenie rozsudku doručené 29. novembra 2019. Obžalovaný Q. D. podal odvolanie voči rozsudku (doručené okresnému súdu 1. októbra 2019), ktoré následne odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 20. novembra 2019. V odvolaní namietal, že okresný súd nebral do úvahy dôkazy z prípravného konania, že sa od prípravného konania zmenil senát, že sudcom pre prípravné konanie bol JUDr. Jozef Pikna, ktorý vykonal overenie dôkazov, ale po zmene senátu JUDr. P. B. nevykonal overenie dôkazu kamerového záznamu, ktorým manipuloval svedok N.. Ďalej namietal vyčíslenú hodnotu odcudzených vecí, pretože to neboli originály. Namietal, že poškodená dodala súdu faktúry z roku 2018, ktoré boli irelevantné, lebo skutok sa stal v roku 2016 a bolo zrejme, že nesúvisia s týmto prípadom, preto ich okresný súd nemal vziať do úvahy. Navrhoval aj vypočítať svedkov, ktorí by potvrdili, že nešlo o originály, čomu súd nevyhovel. On sám odovzdal predmetné veci vyšetrovateľovi, aby boli poslané na expertízu na overenie ich pravosti. Od spáchania trestného činu prešli tri roky a poškodená stále predáva fejkový odev bez registračnej pokladne.

Svoje odvolanie obžalovaný Q. D. doplnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 27. mája 2020 tak, že skutková veta uvedeného činu obsahovala okrem iného aj znak škody v sume 1.640 eur za odcudzený tovar, kde podľa neho otázka pravosti ukradnutých vecí bola pre rozhodnutie podstatná hlavne vo vzťahu k adhéznemu konaniu. Nesúhlasil s tým, že on ako obžalovaný mal súdu predkladať dôkazy o tom, že nešlo o originály, to mal urobiť prokurátor. K vyčísleniu škody nepostačovalo len odborné vyjadrenie. Znalecké dokazovanie ohľadom originality bolo potrebné vykonať aj preto, lebo by potom polícia musela ex offa začať trestné stíhanie poškodenej za predaj fejkov, pričom polícia porušila túto svoju povinnosť. Vo zvyšnej časti písomného doplnenia odvolania obžalovaný uvádzal obsahovo rovnaké námietky ako v prvom odôvodnení odvolania.

V konečnom návrhu obžalovaný Q. D. žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a oslobodil ho vo veci prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona a skutok

kvalifikoval len ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a uložil mu podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno l), § 37 písmeno h), m) súhrnný trest podľa § 41 odsek 1, odsek 2, § 42 odsek 2 Trestného zákona. Súčasne, aby mu zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 28. apríla 2017, sp. zn. 2T/166/2016, právoplatného 28. apríla 2017, pričom žiadal, aby mu uložený trest okresný súd podmiennečne odložil pri súčasnom nariadení ochranného dohľadu a primeraných povinností a obmedzení. Navrhol tiež pri výmere trestu zohľadniť celkovú dĺžku konania, ktorá predstavovala viac ako tri roky, ktoré by mohli byť porušením práva na spravodlivý proces v primeranej lehote.

Obžalovaný T. Q. doručil vlastnoručne napísané odvolanie okresnému súdu 12. decembra 2019. V odvolaní namietal v prvom rade výšku spôsobenej škody, pretože nimi odcudzené veci neboli originály, čo by vedel preukázať prostredníctvom svedkov, ktorých navrhoval vypočuť, no súd to nepripustil. Škoda 1.640 eur za odcudzené oblečenie bola nereálna, lebo poškodená zavádzala, keď tvrdila, že išlo o originály, pretože sa bála trestného stíhania za predaj falšovaných značiek. Ďalej namietal, že na ocenenie odcudzených vecí poškodená predložila faktúry z roku 2018, pričom skutok sa stal v roku 2016. Vytýkal okresnému súdu, že odmietol prizvať znalca, aby ohodnotil škodu na veciach, ktorú si uplatnila poškodená. Ďalej uviedol, že kamerový záznam bol zmanipulovaný, pretože poškodená mala jednu kameru vonku na budove a dve kamery vnútri, preto by ho zachytila aj vonkajšia kamera a nielen kamera v obchode, pričom poškodená po krádeži nezavolała policajtov, ale známeho, ktorý manipuloval s kamerovým záznamom. Tiež si najskôr zavolała známeho z Policajného zboru SR, ktorého sa pýtala, či to môže udať. Prečo všetko vybavovala cez známosti namiesto toho, aby zavolała riadnu hliadku? Obžalovaný nesúhlasil ani s tým, že došlo k porušovaniu domovej slobody, lebo medzi obydlím poškodenej a záhradným domčekom je murovaný plot. Do záhrady, kde sa nachádzal záhradný domček bol vchod z ulice, teda ide o druhý objekt. Do objektu, kde poškodená bývala, vôbec nevstúpil. Poškodená v objekte dokonca predávala ukrajinské cigarety. Žiadal predvolať svedka, ktorý manipuloval s kamerovým záznamom a tiež žiadal preskúmať objekt, kde sa nachádzal záhradný domček. Namietal tiež, že súd vypočul len poškodenú a im ako obžalovaným nedal slovo. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2), tak motocykel bol poškodenému vrátený. Keď ho odcudzili nebol ani zamknutý, pričom tento poškodený nepreukázal škodu, ktorá mu mala byť na motocykli spôsobená. Keďže okresný súd nevypočul všetkých ním navrhovaných svedkov, došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. Z tohto dôvodu navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie s tým, aby boli ním navrhované dôkazy vykonané.

Prokurátor sa k podaným odvolaniam obžalovaných nevyjadril.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 29. januára 2020.

V priebehu odvolacieho konania bol krajskému súdu doručené podanie obžalovaného Q. D., označené ako návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 odsek 1 Trestného poriadku v spojení s § 31 odsek 1, odsek 5 Trestného poriadku, v ktorom uviedol, že jeho známy, ktorého pre diskretnosť nebude menovať, mu povedal, že poškodená L. J. má na krajskom súde plno známych sudcov, ktorí sú jej zaviazaní a prostredníctvom nich sa bude snažiť vplyvať na to, aby on bol za každú cenu odsúdený na exemplárny trest, aby každý vedel, že táto poškodená požíva špeciálnu ochranu týchto justičných orgánov, ktoré podľa neho nie sú nezávislé a nestranné. Mená sudcov nevie, neboli mu konkretizované, preto namietala všetkých sudcov Krajského súdu v Trnave. Podmienka neodkladnosti je tiež splnená, nakoľko sa tieto skutočnosti dozvedel včera. Keďže má obavy, že jeho prípad nebude posudzovaný nestranne a nezaujato, žiadal vec prikázať inému krajskému súdu.

Za účelom prejednania odvolaní oboch obžalovaných nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 25. augusta 2020, ktorý termín bol odročený z dôvodu, že obžalovaní nemali vykázané doručenie a súčasne aj preto, lebo si obžalovaný Q. D. zvolil obhajcu JUDr. Ondreja Bartošoviča, ktorý požiadal o odročenie z dôvodu kolízie termínov.

Ďalší termín určil krajský súd na 29. septembra 2020, pričom na toto verejné zasadnutie sa dostavili len prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného Q. D. JUDr. Ondrej Bartošovič. Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti oboch obžalovaných a oboch poškodenej.

Pokiaľ ide o obžalovaných, T. Q. sa napriek vykázanému doručeniu na verejné zasadnutie nedostavil a Q. D. síce doručil súdu 28. septembra 2019 lekársku správu o zdravotných problémoch, no o odročenie verejného zasadnutia z tohto dôvodu nepožiadala a k lekárskej správe ani nepripojil vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby (§ 120 odsek 2 Trestného poriadku).

Pokiaľ ide o podanie obžalovaného Q. D., po porade senátu bez prerušenia verejného zasadnutia predsedníčka senátu oznámila, že krajský súd toto podanie posúdil ako námietku zaujatosti, ktorá však nie je založená na dôvodoch § 31 odsek 1 Trestného poriadku, ale na dôvodoch „jedna babka povedala“, preto sa o takejto námietke konať nebude.

Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí nedopíňal, lebo dôkazné návrhy obžalovaných obsiahnuté v ich odvolaniach ako nadbytočné odmietol.

Pokiaľ ide o konečné návrhy, prokurátor žiadal podľa § 319 Trestného poriadku obe odvolania ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného Q. D. JUDr. Ondrej Bartošovič uviedol, že sa pridrižava písomne podaného odvolania obžalovaného a pre prípad, že bude krajský súd toho názoru, že vec nie je potrebné vrátiť okresnému súdu, potom navrhol obžalovanému Q. D. uložiť miernejší trest, nakoľko trest uložený okresným súdom je podľa neho neprímerane prísny.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je Keďže skutkové zistenia nebolo možné meniť v neprospech obžalovaných uložený trest neprímeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 odsek 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podali oprávnené osoby, v zákonnom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 odsek 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o vine krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral na hlavnom pojednávaní všetky dôkazy dokumentované v prípravnom

konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 odsek 10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v konaní vykonaný.

Okresný súd správne odmietol vykonať výsluchy V. L., F. N., L. B. a D. L.. Výsluchy týchto svedkov nepovažoval ani krajský súd za potrebné, nakoľko tieto osoby neboli priamymi svedkami trestnej činnosti obžalovaných a taktiež nie sú osoby oprávnené hodnotiť originalitu predávaných vecí.

Pokiaľ ide o dôkazný návrh v podobe výsluchu svedka N. ohľadom údajnej manipulácie s kamerovým záznamom, k tomu krajský súd uvádza, že z kamerového záznamu oboznámeného na hlavnom pojednávaní je dostatočne zrejmý priebeh skutku pod bodom 1/ výroku o vine, pričom obžalovaní ani nepopierajú, že by boli páchatelmi tohto skutku. Ďalšie dokazovanie v tomto smere by preto bolo nadbytočné, z ktorého dôvodu bol aj tento dôkaz odmietnutý.

Následne okresný súd všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a v podstate dospel k správny skutkový záverom, že skutky pod bodom 1/ a 2/ výroku o vine sa stali a spáchali ich obžalovaní ako spolupáchatelia. Ani krajský súd nemal o vine obžalovaných žiadne pochybnosti.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a rozviedol právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Podľa názoru krajského súdu je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé, vychádza zo skutkového stavu, ako bol zistený na hlavnom pojednávaní a krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, preto si odôvodnenie v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaných, že nevykonaním nimi navrhnutých dôkazov došlo k porušeniu ich práva na obhajobu, krajský súd uvádza, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu vecí a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav vecí v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Právo na spravodlivý proces neznamená právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadí jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4 Tdo/36/2015).

Pokiaľ ide o postup krajského súdu podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, tento bol odôvodnený pochybením okresného súdu v bode 1/ výroku o vine napadnutého rozsudku pri ustálení vecí odcudzených poškodenej L. J., lebo podľa vykonaného dokazovania jej bolo odcudzených aj 20 párov pánskych botasiek zn. Tomy Hilfiger, ktoré sa ale vo výroku rozsudku okresného súdu neuvádzali (na rozdiel od obžaloby). Avšak výsledná škoda 1.640 € bola okresným súdom vo výroku napadnutého rozsudku ustálená (rovnako ako v obžalobe) aj s ohľadom na hodnotu týchto 20 párov pánskych botasiek zn. Tomy Hilfiger.

Rovnako nesprávne postupoval okresný súd pri ustálení hodnoty cigariet. V tomto prípade nemal vychádzať z odborného vyjadrenia, ktoré určilo ich cenu na 31 €, ale z vyjadrenia poškodenej L. J., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že jej ich priniesol priateľ pracujúci na kamióne, ktorý ich kúpil od Srbov za 16 €.

Keďže obe odvolania boli podané len v prospech obžalovaných, v zmysle zásady zákazu zmeny k horšiemu nebolo možné skutkové zistenia meniť v ich neprospech. Preto krajský súd nemohol

absentujúcich 20 párov pánskych botasiek zn. Tomy Hilfiger do bodu 1) skutkovej vety výroku o vine pridať, ale naopak musel v tomto bode výšku škody na odcudzených veciach znížiť o 200 €, ktorá čiastka podľa odborného vyjadrenia predstavuje práve hodnotu odcudzených pánskych botasiek. Taktiež musel výšku škody upraviť o spomínanú hodnotu kartónu cigariet.

Krajský súd rozhodol vo veci sám rozsudkom, lebo nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade úplného a správneho vykonaného dokazovania v konaní pred okresným súdom.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky, že poškodenej L. J. odcudzili tzv. fejkky nízkej hodnoty, tieto ničím nepodložené tvrdenia považoval krajský súd len za účelovú obranu obžalovaných, ktorým aj s ohľadom na výšku spôsobenej škody za daný skutok podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku (do 1. augusta 2019) hrozil trest odňatia slobody v rozpätí od troch rokov do desiatich rokov.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky, že pri ustálení výšky škody nebolo možné prihliadať na faktúry z roku 2018 predložené poškodenou L. J., k tomu krajský súd uvádza, že rozhodujúce pre ustálenie výšky škody na odcudzených veciach neboli tieto faktúry, ale odborné vyjadrenie z 5. augusta 2016 vypracované J. E. - DRUKYS, o ktorého správnosti nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky, že motocykel odcudzený poškodenému R. Q. nebol zamknutý, k tejto krajský súd uvádza, že vykonaným dokazovaním bol preukázaný opak. Nielen poškodený R. Q. jasne uviedol, že motocykel vo vestibule uzamkol, ale fakt, že so zámkom bolo manipulované vyplynul aj z kamerového záznamu.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu, okresný súd konanie obžalovaných v bodoch 1) a 2) výroku o vine správne právne kvalifikoval ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, z toho v bode 1) v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, lebo obžalovaní spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a čin spáchali prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a následne si spoločným konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobil tak malú škodu (t. j. presahujúcu čiastku 266 €) a čin spáchali vlámaním. U obžalovaného T. Q. bolo namieste jeho konanie kvalifikovať aj podľa odsek 2 písmeno b) § 212 Trestného zákona, nakoľko sa konania dopustil napriek tomu, že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Námietky obžalovaných ohľadom právnej kvalifikácie skutku aj ako prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

Podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvať, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,
- c) najmenej s dvoma osobami, alebo
- d) z osobitného motívu.

Pokiaľ ide o trestný čin porušovania domovej slobody, pre naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu sa vyžaduje, aby páchatel neoprávnene vnikol do obydľia iného. Objektom tohto trestného činu je domová sloboda zaručená Ústavou SR.

Podľa § 122 odsek 5 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný v obydlí, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté.

Domom iného sa rozumie nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, ako sú pivnica, povala, ďalšie vedľajšie miestnosti, uzavretý dvor a príhľadá ohradená záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tu nachádzajú (napr. humno), ako aj ohradené príhľaté hospodárske priestory a budovy.

Ide o úmyselný trestný čin, čo znamená, že svojím konaním musel vedieť, že poruší zákonom chránený záujem a chcel ho porušiť. Vniknutím je nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody (R 11/1997-II).

Ust. § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona predpokladá taký spôsob prekonania prekážky, ktorej účelom je zabránenie vniknutiu do obydľia, ktorý nenapĺňa znaky vlámania podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona. Ak forma prekonania prekážky, ktorá bráni vniknutiu do obydľia, je subsumovateľná pod pojem „vlámanie“ podľa § 122 odsek 4 Trestného zákona, ide o trestný čin

porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona., t. j. spáchanie činu závažnejším spôsobom konania (vlámaním - § 138 písmeno e/ Trestného zákona).

Zo skutkovej vety v bode 1/ výroku o vine je zrejmé, že obžalovaní vnikli do obydlija poškodenej tak, že preskočili betónové oplotenie pozemku. Z oboznámenej fotodokumentácie z miesta činu je evidentné, že toto oplotenie neplnilo okrasnú, ale primárne zabezpečovaciu funkciu. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu jednoznačne vyplynulo, že celý areál rodinného domu bol oplotený, pričom výška betónového plotu bola 150 cm. Jednoznačne tak na pozemok obaja obžalovaní vnikli prekonaním prekážky - plotu, ktorého účelom je zabrániť prenikaniu osôb, zvierat prípadne vecí na pozemok poškodenej.

Obydlím sa totiž v zmysle ust. § 122 odsek 5 Trestného zákona rozumie aj pozemok patriaci k rodinnému domu, ak je ako súčasť obydlija uzavretý tak, ako tomu bolo v tomto prípade, keď bol celý pozemok riadne oplotený murovaným plotom. Nedovoleným vniknutím na oplotený pozemok, na ktorom sa nachádzal aj rodinným dom poškodenej, bol preto kvalifikačný znak podľa ust. § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona nepochybne naplnený.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti považoval krajský súd odvoláciu námietku obžalovaných, že neporušili domovú slobodu poškodenej, lebo nevnikli do jej rodinného domu, ale len do záhradného domčeku určeného na podnikanie, za nedôvodnú.

Pokiaľ ide o tresty, obžalovaní tieto výroky osobitným spôsobom nenamietali, resp. im žiadne konkrétne nesprávnosti alebo chyby nevytkali. Krajský súd sa preto pri prieskume týchto výrokov zamerlal na všeobecné posúdenie zákonnosti a primeranosti uložených trestov, keďže chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku nezistil.

V rámci odvolacieho prieskumu krajský súd zistil, že okresný súd vykonal ohľadom tohto výroku dostatočné dokazovanie. Nepochybil ani v právnom závere, že obom obžalovaným je potrebné uložiť súhrnné tresty, keďže aktuálne súdené skutky spáchali vo viacčinnom súbehu s iným trestným činom, za ktorý boli už odsúdení rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 28. apríla 2017, sp. zn. 2T/166/2016, právoplatným 28. apríla 2017.

Okresný súd taktiež u oboch obžalovaných správne zistil dve priťažujúce okolnosti, že spáchali viac trestných činov (§ 37 písmeno h) Trestného zákona) a že boli už za trestný čin odsúdení (§ 37 písmeno m) Trestného zákona), pričom poľahčujúcu okolnosť u obžalovaných ani krajský súd nezistil. Následne správne okresný súd aplikoval ust. § 38 odsek 4 Trestného zákona a trestnú sadzbu najprísnejšie trestného zbiehajúceho sa trestného činu - prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona - upravil zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu na rozpätie 28 mesiacov až 5 rokov.

Pokiaľ ide o otázku primeranosti trestov, je namieste pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a

spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk dospel krajský súd v otázke primeranosti uložených trestov k záveru, že okresným súdom uložené tresty obom obžalovaným sú neprimerane prísne. Na ich nápravu a ochranu spoločnosti postačia podľa názoru krajského súdu aj súhrnné tresty odňatia slobody kratšieho trvania, konkrétne vo výmere 3 rokov a 6 mesiacov. Správne okresný súd poukázal na fakt, že im obom musia byť uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Uložené súhrnné tresty totiž nesmú byť miernejšie ako tresty uložené obžalovaným skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 28. apríla 2017, sp. zn. 2T/166/2016, právoplatným 28. apríla 2017, ktorým im obom boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a 23 dní so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktoré tresty už obaja obžalovaní vykonali. Uloženie neprimerane prísnych trestov bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa ust. § 321 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaných do príslušného ústavu, okresný súd správne oboch obžalovaných zaradil na výkon uložených trestov odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obaja obžalovaní v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov boli vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Avšak nesprávne okresný súd v tomto smere poukázal na ust. § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Správne mal poukázať na ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, keďže podľa tohto zákonného ustanovenia postupoval pri určení vonkajšej súdnej diferenciácie u oboch. Vyššie opísané porušenie Trestného zákona bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa ust. § 321 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku.

Výrokom o ochrannom dohľade u oboch obžalovaných niet čo vytknúť, tieto zodpovedajú stavu veci a zákonu a sú aj príliehavo odôvodnené.

Pokiaľ ide o náhradu škody, okresný súd správne poškodeného R. Q. s nárokom odkázal na civilný proces z dôvodu, že jeho nárok nebol v konaní riadne preukázaný. Rovnako správne zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej L. J. vzniknutú škodu, lebo táto vznikla v príčinnej súvislosti s konaním oboch obžalovaných, poškodená si nárok na jej náhradu riadne a včas uplatnila a v konaní bola výška škody bezpečne preukázaná. Krajský súd však musel na podklade zmenených skutkových zistení, ktoré boli zdôvodnené vyššie v texte, znížiť aj jej pôvodne okresným súdom priznaný nárok na náhradu škody vo výške 1.585 € o čiastku 200 €, keďže zo zmenenej skutkovej vety výroku o vine tohto rozsudku nevyplýva, že by obžalovaní poškodenej odcudzili aj 20 párov pánskych botasiek zn. Tomy Hilfiger v tejto hodnote.

Z prezentovaných dôvodov krajský súd odvolaniam obžalovaných, keďže dospel k záveru, že v časti mali svoje opodstatnenie, vyhovel a postupom § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d) a písmeno e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu u oboch obžalovaných a na základe § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku (enunciáte) tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.